

ere særdeles uheldige og navnlig i den Retning, som det ærede Medlem fra Stubbeffjøbing anførte. Det ftaar jo nemlig i Loven, baade i den, vi have, og i den der nu er foreslaaet, at man erhverver Eneret til et Varemærke ved at lade det registrere i Overensftemmelfe med Lovens Forskrifter. Det er alftaa Registreringen af Varemærket, der giver Eneret til at bruge Mærket uden Henfyn til, om et faadant Mærke tidligere er benyttet uden at være indregistreret af en Anden paa en faadan Maade, fom det ærede Medlem fra Stubbeffjøbing berørte. Nu var der vel i Loven af 1880 givet en vis Frist for at de, fom tidligere havde benyttet Varemærker, kunde lade dem indregistrere, faa at Ingen kunde komme dem i Forkjøbet; men naar Fristen var udløbet, faa hørte det op, faa indtraadte det Bemægftiffelfeffystem, fom det ærede Medlem fra Stubbeffjøbing efter min Mening faa rigtig paapegede. Jeg har i min Praxis fet Exempler paa faadanne Misbrug. Jeg skal nævne et enkelt. Man kan jo ikke forlange, at hele det store Udland inden en vis Tid skal melde fig her for at faae alle Varemærker indregistrerede, hvad der baade koster Penge, og mange Gange ikke en Gang kan anses for hensigtsmæssigt for de paagældende Handlende, idet deres Artikler maaffe endnu ikke have vundet nogen Indgang her i Landet. Jeg har faaledes fet et Tilfælde med en Udlænding, fom havde en Agent her i Landet til at forhandle fine Varer, der vare forfnyede med et Varemærke, fom vedkommende Udlænding havde ladet indregistrere i fin Hjemftavn, Tydftland eller Holland — jeg erindrer ikke beftemt, men et Varemærke havde han, og jeg erindrer godt, hvorledes det var. Denne Udlænding lod faa fin Agent forhandle Varerne her i Landet, men efter at Varen var indarbejdet her, og Udlændingen havde ikke tænkt paa at lade Mærket registrere, man kan jo ikke forlange, at alle Udlændinge faa nøie ftulle fende Regifterne her — hvad gjorde faa Agenten? Han lod Mærket indregistrere i fit Navn, og faa fagde han: Nu kan Du ikke forhandle den Artikel her ved andre end mig, nu skal Du fprøge mig, og nu er Du afhængig af mig. Jeg tror ikke, at Nogen billiger noget Saa-
dant. Naar en Udlænding forføger at ind-

føre fine Varer her og at faae dem affat, faa er det ikke givet paa Forhaand, at et faadant Forføg vil lykkes, og det forekommer mig derfor, at man ikke med Billighed kan forlange, at han skal paa Forhaand, inden han gjør Forføget, fette fig i den Uleilighed og Befoftning at lade fit Varemærke indregistrere her for at beftytte fig imod den Slags Ting. Ogsaa andre Exempler i lignende Retning have vi hørt, faafom hvorledes en eller flere herværende Fabrifanter have ladet indregistrere paa deres Navne Varemærker fra Udlandet, fom have gaaet her mange Aar, og derved have gjort vedkommende Udlændinge afhængige af fig, faaledes at de ikke kunde handle her i Landet uden gennem disse Mænd, fom havde bemægftiget fig disse Varemærker, eller flet ikke kunde handle her under Benyttelfe af deres gamle Mærker, med mindre de fluttede Afford med disse Mænd, der faaledes havde bemægftiget fig deres Mærker. Saaledes er Forholdet, det lader fig paa ingen Maade modftige. Jeg erindrer godt, at der i fin Tid i Udvalget var Tale om, hvorvidt man ftulde gaa den Vej, fom det nu er berørt af det ærede Medlem fra Stubbeffjøbing, at man er gaaet i andre Lande, nemlig, at man beftytter de Mærker, fom Folk selv have opfundet og benyttet, hvad enten de ere indregistrerede eller ei, faaledes at Indregistreringen kun giver visse Garantier og Bevifer. Det var jo nemlig faaledes tidligere her efter Straffelovens § 278, at hvad der var en andens Varemærke, det var det overladt til Retten at bedømme. Om det Varemærke, fom Nogen blev beftyldt for uretteligen at have tilegnet fig, i Virkeligheden maatte siges at tilhøre en Anden, faaledes, at den, der havde tilegnet fig det, kunde komme i Anvar derfor, det var et Spørgsmaal, fom i hvert enkelt Tilfælde efter hver enkelt Sags Omftændigheder ftulde afgjøres af Domftolene. Det var for ikke at overlade denne Afgjørelfe til Domftolene faavel, fom ogsaa af andre Grunde, at man nu kom ind paa den Maner, fom er faftflaaet i den nuværende Lov af 2den Juli 1880; men jeg maa flutte mig til det ærede Medlem fra Stubbeffjøbing deri, at denne Lov har meget store Mængler, og da navnlig den Mangel, fom ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem, jeg nys nævnte, at den